

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819203625
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819203625.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v právnej veci navrhovateľa: I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., ul. D. X/XX., zastúpeného JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Nám. Slobody 22, proti manželke: B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, t.č. bytom V., B. XXX/X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Ivan Žilík PhD., spol. s r.o., so sídlom v Prievidzi, ul. Štefánika č. 11/1, o neplatnosť manželstva, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 16. decembra 2019, č.k. 15Pc/13/2019-115, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania m e n í tak, že žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

II. Vo veci samej (výrok I.) rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh navrhovateľa v celom rozsahu a výrokom II. vyslovil, že odporkyňa má právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v rozsahu 100 %. Uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia, že manželstvo uzatvorené s odporkyňou 23.09.2016 je neplatné, keďže odporkyňa ho neinformovala o tom, že trpí hraničnou poruchou osobnosti, čo sa dozvedel až po svadbe, keď si vybavovala nový občiansky preukaz. Nemal vedomosť o tom, že je nesvojprávna a svojpornosť jej bola vrátená až po narodení ich dcéry. Vzhľadom k tomu, že v čase uzavretia manželstva bola odporkyňa obmedzená na spôsobilosti na právne úkony a nebolo dané povolenie súdu na uzavretie manželstva bol toho názoru, že manželstvo bolo uzavreté neplatne. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 12 ods. 2, 3, 5 Zákona o rodine (ZoR) a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrhu nie je možné vyhovieť. Uviedol, že v konaní bolo preukázané, že navrhovateľ a manželka uzatvorili manželstvo dňa 23.09.2016, a to v čase, keď bola manželka čiastočne obmedzená na spôsobilosti na právne úkony rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 11Ps/7/2014 zo dňa 30.12.2014, právoplatným 04.02.2015. Poukázal na to, že Zákon o rodine s okolnosťou obmedzenia spôsobilosti na právne úkony viaže u takejto osoby, ktorá chce uzavrieť manželstvo, povolenie súdom. Rovnako v zmysle § 12 ods. 3 ZoR, ak takáto osoba trpí duševnou poruchou, hoci nie je obmedzená k spôsobilosti na právne úkony, je potrebné pre uzavretie manželstva povolenie súdom. I keď v danej veci bolo vymedzené obmedzenie spôsobilosti na právne úkony u manželky len na rozhodovanie o jej psychiatrickej liečbe, súd dospel k záveru, že vzhľadom na duševné ochorenie manželky, znalkyňou navrhované obmedzenie spôsobilosti na právne úkony a nakoniec aj súdom vymedzené obmedzenie, bolo potrebné pre platné uzavretie manželstva povolenie súdom. Obmedzenie týkajúce sa rozhodovania o psychiatrickej liečbe

vo svojej podstate zahŕňa neschopnosť rozhodovať sa aj o takých podstatných veciach ako je vstup do manželstva, pretože takéto rozhodnutie statusového charakteru jednoznačne predpokladá priaznivý zdravotný stav a plné uvedomovanie si účelu manželstva. Ak nebola manželka schopná rozhodovať o svojom zdravotnom stave a svojej liečbe, nebola spôsobilá ani na rozhodovanie o uzavretie manželstva. Súd poukázal na znalecké dokazovanie vykonané v konaní, kde znalkyňa navrhovala širšie vymedzenie obmedzenia spôsobilosti na právne úkony. V konaní o povolenie uzavrieť manželstvo by sa skúmalo, či zdravotný stav manželky dával záruku, že takto vzniknuté manželstvo bude riadne plniť svoju funkciu a účel. V tomto smere súd vyslovil aj predbežné právne posúdenie - že na platné uzavretie manželstva zo strany manželky bolo potrebné povolenie súdom. Je právne nepodstatné, či navrhovateľ mal vedomosť o tom, že manželka je obmedzená na spôsobilosti na právne úkony a neplatnosť manželstva ako takého by nespôsobovalo bez ďalšieho ani to, že manželka nemala vykonaný administratívny záznam v občianskom preukazu. Ďalej súd poukázal na to, že nemohol nechať bez povšimnutia právne významnú okolnosť, a to že v konaní 11Ps/6/2016 bola manželke spôsobilosť na právne úkony v celom rozsahu vrátená rozhodnutím z 24. augusta 2017, pretože rozhodnutie súdu o obmedzení spôsobilosti na právne úkony bolo zrušené. Konanie začalo ihneď po uzavretí manželstva, kedy zdravotný stav manželky bol už stabilizovaný, čo nakoniec vyplýva aj z výsluchu MUDr. Márie Majzlanovej dňa 24. 08.2017. Rozhodnutie o vrátení spôsobilosti na právne úkony nadobudlo právoplatnosť a súd bol toho názoru, že nie je možné prehodnocovať tam vykonané dokazovanie a revidovať, či sa mal a ako sa mal skúmať zdravotný stav manželky, pretože súd je výrokom právoplatného rozhodnutia viazaný. Súd poukázal na ust. § 12 ods. 5 ZoR, podľa ktorého manželiskú prekážku v podobe nedostatku spôsobilosti na právne úkony je možné konvalidovať, teda zhojiť, a to i v prípade, ak sa do rozhodnutia súdu o neplatnosti manželstva stal zdravotný stav manžela zlučiteľný s účelom manželstva. V zásade nadobudnutie spôsobilosti v plnom rozsahu, prípadne ani úplný zánik duševnej poruchy sa podľa zákona nevyžaduje. Dôležitá je úprava zdravotného stavu manžela do takej miery, aby mohol súd uznať platnosť takéhoto manželstva. Manželka krátko po uzavretí manželstva prostredníctvom opatrovníčky iniciovala konanie o vrátení spôsobilosti na právne úkony. V priebehu tohto konania bolo vykonané dokazovanie a nakoniec bolo rozhodnuté, že sa jej vracia spôsobilosť na právne úkony. Na manželku potom nie je možné hľadieť inak ako na osobu, ktorej spôsobilosť na právne úkony nie je už v nijakom rozsahu obmedzená, teda je schopná niesť práva a povinnosti vyplývajúce z manželstva. Manželka pritom tvrdila, že sa pravidelne lieči u MUDr. Hrabovskej, žiadne omamné látky neužíva, v minulosti mala recidívy len u alkoholu. V súčasnosti sa manželka snaží riadne starať o svoju maloletú dcéru, žije usporiadaným spôsobom života a z výsluchu oboch manželov v konaní 10P/56/2018 z 09. apríla 2019 vyplýva, že manželka sa aj počas nariadeného neodkladného opatrenia o maloletú čiastočne stará, pri jej starostlivosti nevznikol žiaden problém. Od 21.11.2018 absolvuje pravidelné psychiatrické vyšetrenia za účelom kontroly jej závislosti na omamných látkach, pričom všetky toxikologické vyšetrenia sú negatívne. Sám navrhovateľ ako otec dieťaťa potvrdil, že sa v starostlivosti o maloletú striedajú v týždňových intervaloch, dieťa sa teší aj k manželke. Súd dodal, že skutočnosť, že odporkyňa je stále invalidná pre pretrvávajúce duševné poruchy neznamena, že jej zdravotný stav je nezlučiteľný s účelom manželstva. Invalidita ako taká vyjadruje mieru poklesu schopnosti vykonávať pracovnú činnosť, pričom spôsobilosť uzavrieť a žiť v manželstve môžu mať predsa aj osoby, ktoré sú invalidné pre duševné poruchy. Súd preto nevykonával dôkazy, ktoré v tomto smere navrhol vykonať odporca (správne navrhovateľ). Vzhľadom k tomu, že zdravotný stav manželky sa stal zlučiteľný s účelom manželstva, súd návrh navrhovateľa zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Uviedol, že v konaní bola plne úspešná manželka, preto jej priznal náhradu trov konania voči navrhovateľovi v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd nevzal v úvahu dostatočne znalecký posudok vypracovaný v konaní 11Ps/7/2014 MUDr. Majzlanovou, ktorým bolo preukázané, že manželka trpela v tom čase duševnou poruchou. Uviedol, že manželka sa liečila na psychiatrii už od mladosti, ako 14 ročná bola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení v Martine z dôvodu sebapoškodzovania. Je invalidnou od plnoletosti a za celú dobu v pracovnom pomere odpracovala 14 dní. Manželka s jej matkou konali účelovo, keď predložili v čase uzatvorenia manželstva občiansky preukaz bez vyznačenia poznámky o obmedzení spôsobilosti na právne úkony a následne po tom, čo takáto poznámka bola v občianskom preukaze aj vyznačená, matka manželky obratom podala návrh na vrátenie spôsobilosti na právne úkony. V konaní o vrátenie o spôsobilosti na právne úkony nebol zhodnotený zdravotný stav manželky tak, ako to bolo pri obmedzení spôsobilosti na právne úkony a bolo rozhodnuté iba na základe predložených lekárskeho správ, ktoré zodpovedali návrhu matky manželky na zrušenie opatrovníctva. Zdôraznil, že v zmysle ust.

§ 12 ods. 2 ZoR, pre platné uzavretie manželstva bolo nevyhnutné povolenie súdu aj vzhľadom na konanie o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony a vymedzený rozsah obmedzenia spôsobilosti na právne úkony. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že v zmysle § 12 ods. 5 ZoR, vzhľadom na následné prinavrátanie spôsobilosti na právne úkony u manželky, došlo ku konvalidácii neplatnosti manželstva a manželstvo a manželstvo sa stalo platným. Poukázal na jednotlivé konania manželky a jej matky v tom smere, že sa jednalo o účelové návrhy matky, aby mohla byť opatrovníčkou manželky vo veci rozhodovania o liečení. V druhom prípade účelovo, po tom ako sa dozvedela, že sa jedná o čiastočnú nesvojprávnosť, žiadala o zrušenie opatrovníctva, v čom po predložení účelových lekárskejších správ jej bolo vyhovené. Ďalej uviedol, že konanie a správanie manželky po uzatvorení manželstva je stále v intenciách znaleckého posudku MUDr. Majzlanovej. Opakovane za trvania manželstva požívala alkohol a lieky, na základe čoho musela byť niekoľkokrát liečená na psychiatrii, čo priznala aj vo výpovedi na pojednávaní. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 10P/56/2018 o úpravu práv a povinností k maloletej B. súd rozhodol tak, že mal. B. zveril do výchovy a opateru otcovi a matku zaviazal prispievať na jej výživu k rukám otca dieťaťa. V uvedenom konaní bolo preukázané, že manželka je uznaná invalidnou na 60 % titulom drogovej závislosti a s tým súvisiacich recidív, sú jej vyplácané sociálne dávky. Stanovisko MUDr. Majzlanovej založené v spise poukazuje na skutočnosť, že manželkina závislosť pretrváva, odmieta liečenie. V stanovisku tiež konštatovala, že ustúpila od užívania drog, ale užíva alkohol v kombinácii s liekmi, preto aj vychádza jej testovanie na drogy negatívne. S poukazom na pretrvávajúce stavy manželky v konaní o neplatnosť manželstva v súvislosti s jej diagnózami, ktoré pokračujú preukázateľne aj za trvania manželstva zdôrazňoval, že stav opísaný v znaleckom posudku MUDr. Majzlanovej, teda v čase obmedzenia spôsobilosti na právne úkony, pretrváva naďalej. Preto navrhol v tomto smere doplniť dokazovanie. Súd však žiadne dokazovanie nevykonával. Vzhľadom k právnemu názoru súdu, že došlo k náprave v dôsledku prinavrátania spôsobilosti na právne úkony, považuje tento dôkaz za podstatný, pretože vykonaným dokazovaním by bolo možné preukázať, či došlo ku konvalidácii alebo nie. Manželka aj v čase podania odvolania je hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení v nemocnici O.. Namietal zároveň aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže právny zástupca sa v konaní vyjadril, že si trovy neuplatní a ani v záverečnej reči trovy manželky uplatnené neboli.

3. Manželka sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ak súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku o náhrade trov konania (výrok II.) podľa § 388 CSP zmeniť a vo veci samej (výrok I.) je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 12 ods. 2 Zákona o rodine, osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, môže uzavrieť manželstvo len s povolením súdu.

6. Podľa § 12 ods. 5 Zákona o rodine, ak bez povolenia súdu uzavrie manželstvo osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, alebo osoba postihnutá duševnou poruchou, ktorá by mala za následok obmedzenie spôsobilosti na právne úkony, rozhodne súd o neplatnosti tohto manželstva na návrh ktoréhokoľvek z manželov. Súd nerozhodne o neplatnosti manželstva a manželstvo sa stane platným, ak sa zdravotný stav manžela stal zlučiteľným s účelom manželstva.

7. Z ust. § 12 ods. 2 ZoR vyplýva, že osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená, môže uzatvoriť manželstvo, avšak iba s príslušným povolením súdu. V prípade, ak manželstvo uzavrie osoba, ktorej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená právoplatným rozhodnutím súdu alebo ešte síce obmedzená v spôsobilosti nebola, teda v danej veci nebolo vydané súdne rozhodnutie, avšak ide o osobu postihnutú takou duševnou poruchou, ktorá by mala za následok obmedzenie jej spôsobilosti na právne úkony a urobí tak bez zákonom vyžadovaného povolenia súdu, takéto manželstvo je neplatné. Pritom však platí, že manželskú prekážku v podobe nedostatku spôsobilosti na právne úkony je možné konvalidovať (zhojiť), a to v prípade, ak sa do rozhodnutia súdu o neplatnosti manželstva stal zdravotný stav manžela zlučiteľným s účelom manželstva. Účelom manželstva podľa § 1 ods. 2 ZoR je pri tom vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí. Nevyžaduje sa nadobudnutie spôsobilosti v plnom rozsahu, prípadne úplný zánik duševnej poruchy. Dôležitá je úprava zdravotného stavu manžela do takej miery, aby mohol súd uznať platnosť takéhoto manželstva.

8. V predmetnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že účastníci konania uzavreli dňa 23.09.2016 manželstvo, z ktorého sa dňa 08.03.2017 narodila dcéra B.. V čase uzavretia manželstva bola manželka na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.12.2014, č.k. 11Ps/7/2014 - 39, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.02.2015, obmedzená spôsobilosť na právne úkony, že nie je spôsobilá rozhodovať o svojej psychiatrickej liečbe, za opatrovníka jej bola ustanovená jej matka s vymedzením oprávnenia a povinnosti starať sa o opatrovanú a vykonávať úkon, ktorý nie je spôsobilá vykonávať sama. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 24.08.2017, č.k. 11Ps/6/2016-38 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.12.2014, č.k. 11Ps/7/2014 - 39, ktorým bola obmedzená spôsobilosť na právne úkony B. F. (teraz S.) a tým došlo k navráteniu spôsobilosti menovanej na právne úkony. V uvedenom konaní súd rozhodol (na pojednávaní dňa 24.08.2017) po výsluchu znalkyne MUDr. Márie Majzlanovej, pacientkou ktorej je manželka od apríla 2017, ktorá po zhodnotení zdravotného stavu, jej drogovej abstinencii a priaznivého vývoja jej osobnosti bola toho názoru, že rozhodnutie o obmedzení spôsobilosti manželky je dôvodné zrušiť; predovšetkým na základe výsluchu MUDr. Majzlanovej zástupca okresnej prokuratúry navrhol upustenie od znaleckého dokazovania na stav posudzovanej a navrhol prinavrátenie spôsobilosti na právne úkony posudzovanej.

9. Ako správne poukázal aj súd prvej inštancie, v danom prípade je potrebné vychádzať zo skutočností, že na základe právoplatného rozhodnutia súdu, a to rozsudkom zo dňa 24.08.2017, č.k. 11Ps/6/2016-38, bol zrušený pôvodný rozsudok o obmedzení spôsobilosti na právne úkony manželky a na manželku nie je možné hľadieť inak, ako na osobu, ktorej spôsobilosť nie je v nijakom rozsahu obmedzená. Bez právnej relevancie sú námietky navrhovateľa o nedostatočne vykonanom dokazovaní v uvedenom konaní, resp. o potrebe preskúmania zdravotného stavu manželky, keďže rozhodnutím o navrátení spôsobilosti na právne úkony je súd viazaný. Súčasný zdravotný stav manželky, ktorá je naďalej invalidnou dôchodkyňou z dôvodu pretrvávajúcej duševnej poruchy v žiadnom prípade nepreukazuje, tak ako sa snaží predostrieť navrhovateľ, že jej zdravotný stav je nezlučiteľný s účelom manželstva v zmysle ust. § 1 ods. 2 ZoR, preto aj odvolací súd považoval vykonanie dokazovania v uvedenom smere za nadbytočné. V súlade s ust. § 12 ods. 5 veta druhá ZoR aj odvolací súd sa s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o konvalidácii (zhojení) tohto nedostatku a z tohto záveru vyplývajúceho rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa o určenie neplatnosti manželstva.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej (vo výroku I.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Navrhovateľ v odvolaní namietal aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania. Poukazoval na to, že právny zástupca manželky sa v konaní vyjadril, že si trovy neuplatní a neuplatnil si ich ani v záverečnej reči.

12. V predmetnej veci súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Konanie o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva je upravené v druhej časti (Osobitná časť), v prvej hlave (Konania v niektorých rodinnoprávných vzťahoch), v treťom diely Civilného mimosporového poriadku (CMP), t.j. zákona č. 161/2015 Z.z. Zároveň v prvej časti (Všeobecná časť), v druhej hlave (Konanie v prvej inštancii), v štvrtom diely pod názvom Niektoré ustanovenia o trovách konania, je v ust. § 52 až § 56 upravená náhrada trov konania v mimosporovom konaní.

13. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Ustanovenie § 52 CMP predstavuje zásadné pravidlo rozhodovania o trovách nesporového konania, teda aj konania o neplatnosť manželstva. Iba výnimočne možno v nesporovom konaní rozhodnúť o priznaní náhrady trov konania niektorému z účastníkov, a to v len v prípadoch stanovených zákonom. Takouto výnimkou je ustanovenie § 55 CMP, ktorý uvádza, že „Súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.“ Ako každá výnimka zo zásady, aj priznanie náhrady trov konania podľa § 55 CMP je možné len v prípadoch, ktoré sa natoľko odlišujú, že inak všeobecne platná zásada (§ 52 CMP) by nepredstavovala spravodlivé riešenie veci.

15. V danom prípade mal teda súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodovať podľa príslušných ustanovení CMP a nie CSP. Nie je pravdou tvrdenie navrhovateľa, že právny zástupca

manželky sa mal vyjadriť, že si trovy konania neuplatní a tieto si neuplatnil ani v záverečnej reči. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že právny zástupca manželky si už vo vyjadrení k návrhu zo dňa 10.10.2019 uplatnil nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi a tento jeho prejav je potrebné považovať za nezmenený, keďže na pojednávaní dňa 16.12.2019, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, neuviedol k nároku na náhradu trov konania iné stanovisko. Za daného stavu je bez právnej relevancie tvrdenie navrhovateľa, že právny zástupca si „v záverečnej reči“ trovy konania neuplatnil.

16. Preskúmaním veci v predmetnej časti odvolací súd dospel k záveru, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nie je dôvodné aplikovať ust. § 55 CMP, keď na použitie tohto ustanovenia, ako ustanovenia výnimočného, neboli v konaní zistené žiadne dôvody. V súlade s už uvedeným odvolací súd považoval za spravodlivé o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodnúť podľa § 52 CMP, a teda nepriznať žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu konania.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej časti v napadnutej časti, vo výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 388 CSP zmenil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov (prvoinštančného) konania.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 369 ods. 1 CSP a § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).